

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 136/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosti P. V., Č., zastúpeného advokátkou JUDr. G. J., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 16 C 104/2006 zo 14. septembra 2006 a rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 15 C 102/2006 z 31. januára 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti P. V. o d m i e t a ako oneskorene podané.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 5. februára 2013 doručené sťažnosti P. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného

súdu Košice-okolie (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 16 C 104/2006 zo 14. septembra 2006 a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 15 C 102/2006 z 31. januára 2007.

Z obsahu sťažností vyplynulo, že:

„Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie č. 15 C/102/2006 zo dňa 31. 1. 2007 súd zaviazal sťažovateľa zaplatiť D. a. s. 1919,- Sk so 6 % ročným úrokom z omeškania od 29. 3. 2005 až do zaplatenia a uhradiť trovy konania vo výške 1815,- Sk právnomu zástupcovi navrhovateľa JUDr. P. F., advokátovi, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Skutkovým základom pre rozhodnutie v tejto veci malo byť to, že sťažovateľ cestoval dňa 23. 4. 2005 o 5.05 hodine bez platného cestovného lístka linkou R1 z v úseku na trati zastávok P. – P. - E.

Sťažovateľovi v tomto konaní bol ustanovený opatrovník pre doručovanie pošty, nakoľko súd zo správy centrálnej evidencie obyvateľstva a predsedu Obecného úradu Č. mal za to, že pobyt sťažovateľa je neznámy, nakoľko sa tento v mieste trvalého bydliska nezdržuje.

O uvedených skutočnostiach sa sťažovateľ dozvedel dňa 21. 1. 2013, kedy zistil, že mu zamestnávateľ U. s. r. o. zadržal čiastku vo výške 503,- €, a to titulom exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Z. F.(...). V ten deň prevzal sťažovateľ od súdneho exekútora Upovedomenie o začatí exekúcie pod č. Ex 2696/2011 na základe vyššie uvedeného exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č. 15 C 102/2006.

Zároveň sa v ten istý deň sťažovateľ dozvedel, že zadržanie sumy 503,- € sa týka aj exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Z. F.(...). V ten deň prevzal sťažovateľ od súdneho exekútora aj Upovedomenie o začatí exekúcie pod č. Ex 3306/2010 na základe exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č. 16C 104/2006.

Druhým exekučným titulom bol teda rozsudok Okresného súdu Košice okolie č. k. 16 C/104/2006 zo dňa 14. 9. 2006, ktorým súd zaviazal sťažovateľa zaplatiť D. a. s. 707,- Sk so 6 % ročným úrokom z omeškania od 01. 5. 2005 až do zaplatenia a uhradiť trovy konania vo výške 1815,- Sk právnomu zástupcovi navrhovateľa JUDr. P. F.(...), a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Skutkovým základom pre rozhodnutie v tejto veci malo byť to, že sťažovateľ cestoval dňa 25. 4. 2005 o 13.30 hodine bez platného cestovného lístka linkou R1 v úseku P. - L. Pri kontrole sa preukázal len preukazom zamestnanca U. s. r. o.

Sťažovateľovi aj v tomto konaní bol ustanovený opatrovník pre doručovanie pošty, nakoľko súd zo správy centrálnej evidencie obyvateľstva a predsedu Obecného úradu Č. mal za to, že pobyt sťažovateľa je neznámy, nakoľko sa tento v mieste trvalého bydliska nezdržuje.

Nahliadnutím do oboch spisov na Okresnom súde Košice okolie sťažovateľ zistil, že D. a. s. doručil na okresný súd Košice-okolie dňa 21. 12. 2005 obe žaloby, a teda v čase podania návrhu vedel, že sťažovateľ sa nezdržuje na neznámom mieste, ale je zamestnancom U., s. r. o.

Týmto postupom súdu, boli základné práva na spravodlivý proces sťažovateľa porušené, nakoľko o mieste, kde sa sťažovateľ zdržiava vedel D., ako aj Okresný súd Košice-okolie, keďže mu to D. vo svojej žalobe uviedol. Nemohol mu byť teda ustanovený opatrovník, nakoľko miesto kde sa sťažovateľ zdržiaval, bolo známe.

Navyše, sťažovateľ namieta aj tú skutočnosť, že skutok na základe ktorého malo dôjsť k porušeniu prepravného poriadku sa nikdy nestal. Necestoval dňa 23. 4. 2005 linkou R1 o tomto čase a aj uvedenie zastávky – P. – P. – L. je neurčitým a nejasným miestom, kde vraj sťažovateľ nemal mať cestovný lístok.

Linka R1z stojí na P. Od P. stál cestovný lístok 1- Sk a nie 19,- ako to určuje rozsudok Okresného súdu Košice-okolie. Pracovník D. mal zistiť skutok na trati mimo P., nemohol teda v žiadnom prípade žiadať uhradiť 19,- Sk za cestovný lístok a k tomu ešte pokutu vo výške 100 násobku cestovného lístka. Sám si však protirečí, keď tvrdí, že skutok sa stal na trati P. – P. – L.r, kde nemohol účtovať 19,- Sk lístok. Rozhodnutie súdu je preto nepreskúmateľné ani v časti plnenia.

Zároveň poukazujeme aj na tú skutočnosť, že D. a. s. požaduje úroky z omeškania od 29. 3. 2005, teda v lehote skoršej, ako bol dátum uskutočnenej jazdy. Aj z tejto skutočnosti vyplýva, že rozsudok súdu je zmätočný a nepreskúmateľný a sťažovateľove práva tak ako to uvádzame v záhlaví sťažnosti, boli porušené. “

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažností na ďalšie konanie o jeho sťažnostiach nálezom takto rozhodol:

A. „Základné právo p. P. V.(...) na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy(...) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) bolo porušené rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie č. 16 C/104/2006 zo dňa 14. 9. 2006.

Rozsudok Okresného súdu Košice-okolie č. 16 C/104/2006 zo dňa 14. 9. 2006 v celom rozsahu zrušuje a vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Okresný súd Košice-okolie je povinný nahradiť p. P. V.(...) trovy konania pred Ústavným súdom SR.“

B. „Základné právo p. P. V.(...) na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy(...) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru(...) bolo porušené rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie č. 15 C/102/2006 zo dňa 31. 1. 2007.

Rozsudok Okresného súdu Košice-okolie č. 15 C/102/2006 zo dňa 31. 1. 2007 v celom rozsahu zrušuje a vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Okresný súd Košice-okolie je povinný nahradiť p. P. V.(...) trovy konania pred Ústavným súdom SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom okresného súdu sp. zn. 16 C 104/2006 zo 14. septembra 2006 a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 15 C 102/2006 z 31. januára 2007.

Podľa zistenia ústavného súdu rozsudok okresného súdu sp. zn. 16 C 104/2006 zo 14. septembra 2006 nadobudol právoplatnosť 24. februára 2007 a rozsudok okresného súdu sp. zn. 15 C 102/2006 z 31. januára 2007 nadobudol právoplatnosť 13. októbra 2006.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd konštatuje, že predmetné sťažnosti sú oneskorene podané, pretože sťažovateľ nimi napáda rozsudok okresného súdu sp. zn. 16 C 104/2006 zo 14. septembra 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 24. februára 2007, a rozsudok okresného súdu sp. zn. 15 C 102/2006 z 31. januára 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. októbra 2006, pričom tieto sťažnosti boli osobne doručené ústavnému súdu až 5. februára 2013.

Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že lehota na podanie týchto sťažností podľa čl. 127 ústavy nezačala v okolnostiach danej veci plynúť dňom, keď sa sťažovateľ „dozvedel“ o napadnutých rozsudkoch, pretože v danom prípade nejde o „iný zásah“, ale o „právoplatné rozhodnutia“. Uvedené rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dávno predtým, než boli sťažnosti podané ústavnému súdu osobne v čase (5. februára 2013), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ústavný súd sa už nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v týchto sťažnostiach.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2013